

مهدی شکیبایی، رئیس فرهنگسرای رسانه گفت: سه کتاب با موضوع رسانه و اهالی رسانه امروز همزمان با روز خبرنگار در فرهنگسرای رسانه رونمایی می‌شود. وی گفت: کتاب «آن شریط آب» نوشته صادق وفايي، از خبرنگاران نام‌آشنای کشور، به‌تازگی توسط نشر ۲۷ بخت منتشر و روانه بازار شده و مراسم رونمایی از آن با حضور جمعی از خلبانان هشت سال دفاع مقدس، خانواده شهید ندیمی و همزمان وی و با اجرای علیرضا رحیم‌بهری از

۳ کتاب رسانه‌ای رونمایی می‌شود

ساعت ۱۶ تا ۱۸ در فرهنگسرای رسانه برگزار خواهد شد. رئیس فرهنگسرای رسانه ضمن اشاره به مراسم رونمایی از کتاب «مناقشه قره‌باغ، از آغاز تا پایان» نوشته محسن پاک‌آیین گفت: مراسم رونمایی از این کتاب که به‌تازگی توسط انتشارات فرهنگ سبز منتشر شده، از ساعت ۱۰ تا ۱۲ قراردادی و موقتی یا شغل دوم باشد؛ به این دلیل که اهمیت رسانه در جهان امروز بسیار حساس و تاثیرگذار است.

داشته باشد و در عصر حاضر نبود چنین نظامی خود را در قالب مشکلات و چالش‌ها نشان داده است.

نقیسی اضافه کرد: تشکل‌های قوی صنعتی که صرفاً دنبال حمایت از حرفه روزنامه‌نگاری باشند، می‌توانند دستمزدها، رتبه‌بندی شغلی حرفه خبرنگاری و... را ساماندهی کنند. البته صرفاً ساماندهی روزنامه‌نگاری و قرار دادن آن در رسته مشاغل سخت و زیان‌آور مسائل را حل نمی‌کند، بلکه لازم است در عمل و اجرا، مناسب‌با تحولات کار رسانه، سختی‌های این حرفه را مدنظر قرار داد و یک صنف می‌تواند دنبال مطالبات باشد تا جایگاه رسانه‌ها در جامعه مشخص شود. نقیسی در پاسخ به این سؤال که آیا انواع حمایت‌ها و تسهیلات از رسته‌های شغلی در یک تحریریه خبری، به بازنگری و اصلاح نیاز دارد، گفت: طبقه‌بندی مشاغل رسانه‌ای بعد از انقلاب انجام شده و لازم است امروز نگاه عام‌تری نسبت به این دسته‌بندی‌ها داشت و در مورد سختی و زیان‌آوری هر کدام از آنها بازنگری کرد.

روزنامه‌نگاری شغل موقت نیست

وی افزود: دستگاه‌های دست‌اندرکار در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، کار و تأمین اجتماعی و هر اداره‌ای که می‌تواند در این زمینه کاری کند، باید رویه متحدی را برای حمایت از حرفه خبری تهیه کنند. البته بارها به این سمت رفته‌ایم، ولی هر دفعه نیمه‌کاره باقی مانده و شاید به ثمر نرستن چنین رویه‌ای بتواند اوضاع اهالی رسانه را هرچه بیشتر به سمت امنیت حرفه‌ای پیش ببرد. به گفته نقیسی؛ باید جلوی قراردادهای سه‌ماهه و

شش‌ماهه‌ای را که رسانه‌ها با نیروهای تحریریه می‌بندند، گرفت. با این وضعیت شغل خبرنگاری هیچ‌وقت شغل واقعی نخواهد شد و هیچ‌کس در این حرفه احساس امنیت نمی‌کند. این پیشکسوت روزنامه‌نگاری عنوان کرد: یک زمانی روزنامه‌نگاری شغل دوم بود و همین میزان هویتی که امروز دارد، مدیون سال‌ها تلاش افراد فعال در رسانه‌هاست، ولی باید پیش از قبل همه زوایای شغل خبرنگاری روشن شود. قرار نبود خبرنگاری شغلی قراردادی و موقتی یا شغل دوم باشد؛ به این دلیل که اهمیت رسانه در جهان امروز بسیار حساس و تاثیرگذار است.

تشکلات صنعتی؛ از سیاست تا معیشت

دکتر اصغر محکی، روزنامه‌نگار و مدرس علوم ارتباطات اجتماعی با بیان این‌که در حوزه روزنامه‌نگاری و رسانه‌نگاری شرایط خوبی نداریم، به جام‌جم توضیح داد: بخشی از این شرایط نامطلوب به رسانه‌های جایگزین و جدیدتر مانند فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی برمی‌گردد که بعد از این تحولات، وارد بستری متفاوت با روزنامه‌نگاری حرفه‌ای و متفاوت با شکل سنتی این شغل شدیم. با این‌که روزنامه‌نگاری نوین و شهرزندی توسعه یافته، ولی از نسوی دیگر معیارهای حرفه‌ای این شغل از جمله شفافیت، جامعیت و صحت خبر نیز از این تحولات تاثیر پذیرفته که مشکل بزرگی برای خبرنگاران و روزنامه‌نگاران حرفه‌ای است. محکی تصریح کرد: مسأله دیگری که در حرفه روزنامه‌نگاری در کشور احساس می‌شود ضعف تشکل‌های حرفه‌ای روزنامه‌نگاری در ایران است. متأسفانه معدود تشکل‌های روزنامه‌نگاری،

خبر داد و گفت: هم‌زمان با روز خبرنگار، مراسمی برای گرامیداشت یاد و خاطره سید شهیدان اهل قلم، سیدمرتضی آوینی با عنوان «همایش عدالت و رسانه» برگزار خواهد شد. به همین مناسبت، مراسم رونمایی از کتاب «مخاطب‌شناسی» نوشته الناز بیات از ساعت ۱۸ تا ۲۰ در فرهنگسرای رسانه برگزار می‌شود. همچنین فرهنگسرای رسانه به مناسبت فرارسیدن روز خبرنگار قصد دارد طی مراسمی از جمعی از خبرنگاران تقدیر کند.

چشم انتظار وعده‌ها، پیگیر حقوق دیگران

امروز در حالی روز خبرنگار را گرامی می‌داریم که این قشر درگیر مشکلات فراوان برای احقاق حقوق صنفی خود است

از نظر فعالیت صنفی بیشتر جهت‌گیری سیاسی داشته‌اند و کمتر مطالبه‌گر مسائل اقتصادی، معیشتی و استقلال حرفه‌ای اهالی رسانه شده‌اند و پیگیری مطالبات حقوقی این شغل به‌کندی پیش رفته است. وی در ادامه با اشاره به این‌که امنیت شغلی روزنامه‌نگاران می‌تواند این شغل را به حرفه‌ای شدن نزدیک‌تر کند، افزود: رسانه‌ها می‌ما از نظر امنیت شغلی شرایط خوبی ندارد و اقتصاد رسانه‌ها نیز با چالش‌هایی روبه‌رواست و آنگهی‌های آنها ریزش داشته و درآمد‌های پایداری ندارند.

از رفتن استقلال رسانه‌ها

به گفته محکی؛ تشکل‌های صنفی می‌توانند تمهیداتی برای جبران این مشکلات داشته باشند، اما تاکنون اقدامات کافی صورت نگرفته است. این مدرس دانشگاه اضافه کرد: وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در نوع خود برای حمایت از مطبوعات، روزنامه‌نگاران و خبرنگاران اقداماتی کرده، ولی پرداخت پایانه براساس شاخص‌های مشخص و حمایت‌های حقوقی فعلی کافی نیست. حمایت دولت‌ها جبران مافات می‌کند، اما از سمت دیگر استقلال حرفه‌ای رسانه‌ها را تحت الشعاع قرار می‌دهد، پس حمایت دولتی را حکار نهایی نیست و فقط می‌تواند مکمل باشد. محکی در پاسخ به این سؤال که نبود وحدت رویه بین وزارتخانه‌های ارشاد و کار تاجرانده‌ها موجب دور شدن حرفه خبرنگاری از وضعیت پایدار شغلی و امنیت شده است؟ گفت: اگر در مناسباتی که وزارت کار و ارشاد با مطبوعات دارند، تشکل‌های صنفی را به عنوان واسطه قبول کنند، این تصمیم بیش از کمک مستقیم در تحکیم تشکل‌های صنفی موثر واقع می‌شود. شاید برخی روزنامه‌نگاران هم در شکل‌گیری وضعیت فعلی بی‌تقصیر نباشند، چراکه شاید باید فارغ از جهت‌گیری‌های سیاسی تشکل‌های خود را شکل می‌دادند. از سوی دیگر نهادهای حاکمیتی و دولتی نتوانستند تشکل صنفی قابل اعتمادی را مبنای ارتباط و تعامل قرار دهند. بنابراین موضوع دو طرفه است؛ هم تمهیدات دستگاه‌ها و سازمان‌های دولتی مربوط باید از مسیر واسطه‌گری نهادهای صنفی روزنامه‌نگاری برای حمایتگری وارد شوند هم روزنامه‌نگاران تشکل‌های صنفی خود را رویکرد کمتر سیاسی و بیشتر صنفی تقویت کنند.

آفات روزنامه‌نگاری حرفه‌ای

دکتر محمدعلی الستی، جامعه‌شناس ارتباطات و استاد دانشگاه در گفت‌وگو با جام‌جم گفت: جوامعی که به‌سوی مدنیت حرکت می‌کنند و به جامعه تبدیل می‌شوند، تاگزیر باید مسیری را طی کنند از توسعه نیافتگی به توسعه یافتگی که گاهی اوقات در این دوران گذار به دلیل مشکلاتی برخی نهاده‌ها کارکردهای خود را از دست می‌دهند، مثل مطبوعات که در جوامع مدنی از قدیمی‌ترین نهادهای مدنی در جهان به حساب می‌آید. همچنین در جوامع نهادهای مدنی دیگری وجود دارد مانند تشکل‌های صنفی، رسانه‌ای مستقل و مطبوعات آزاد، سازمان‌های مردم‌نهاد و... که اینها هر کدام کارکردهای خود را دارند. وی افزود: چون در کشورهایی مانند کشور ما سابقه احزاب خیلی طولانی نیست یا تشکل‌های صنفی، رسانه‌های مستقل و... خیلی وجود نداشته‌اند مادر فرهنگ و مهارت کار مدنی خیلی قوی نیستیم. به این ترتیب در کشور وقتی یکی از نهادهای مدنی بخواهد شروع به کار کند با باقی نهادهای مدنی مشتیبه می‌شود. به عنوان مثال روزنامه‌ای که می‌تواند یک کار غیرسیاسی داشته باشد با احزاب اشتباه گرفته می‌شود؛ زیرا در کشور حزب وجود ندارد به همین ترتیب بسیاری از کارکردهای حزبی که انجام نشده است متوجه روزنامه می‌شود و روزنامه‌ای که می‌توانست یک روزنامه اجتماعی باشد به ارگان یک حزب تبدیل می‌شود. همین‌طور تشکل‌های سیاسی هم ممکن است در انجام وظیفه کار خود را با کار رسانه اشتباه کنند و یکی از عارضه‌های اجتماعات جوامع توسعه نیافته این است که در حوزه فعالیت‌های مدنی فعالیت زیادی نداشته‌اند.

متن کامل

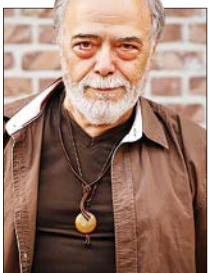
سکوت قانون مطبوعات

در مورد «خبرنگار»

ایمان شمسایی، مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی بانوجه به مشکلائی که اساتید و فعالان این‌شاخه مطرح کردند، در گفت‌وگو با جام‌جم در مورد مصائب و چالش‌های خبرنگاری که طی سال‌ها ادامه داشته و علل اصلی مرتفع نشدن این مسائل اظهار کرد: مشکل اصلی ما در صنف خبرنگاری این است که هیچ‌قاعده یا قانون خاصی برای احراز سمت خبرنگار وجود ندارد. قانون مطبوعات به عنوان اصلی تریب و تنها منشور حقوقی رسانه در خصوص خبرنگار سکوت کرده است. این قانون در ۴۸ ماده هیچ‌چیز در مورد خبرنگار صحبت نکرده بلکه مدام از صاحب امتیاز، مدیرمسئول، هیات نظارت بر مطبوعات و... گفته ولی نمی‌گوید جای خبرنگار و روزنامه‌نگار کجاست؟ مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی بیان کرد: در قانون اهداف و وظایف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، مصوب سال ۱۳۶۶ در ماده ۲ بند ۱۵ آمده است؛ صدور اجازه تأسیس، انحلال و نظارت بر فعالیت مؤسسات خبری و نمایندگی‌های خبرگزاری‌ها و رسانه‌های خارجی و صدور اجازه فعالیت برای خبرنگاران خارجی و داخلی در کشور طبق مقررات مربوطه. این بند قانونی می‌گوید وزارت ارشاد باید به خبرنگاران شرح وظایف بدهد ولی در قانون مطبوعات هیچ چیزی نمی‌بینیم، وی تصریح کرد: در این وضعیت بین خبرنگاری که در روزنامه یا خبرگزاری رسمی در حال فعالیت است با خبرنگاری که به صورت موقت آزاد، با وجود شغل دیگر گاهی در مطبوعات و رسانه‌ها قلم می‌زند، فرقی وجود ندارد و هر دو خود را خبرنگار می‌دانند. حتی تحصیلات و سرن‌افرد برای فعالیت در این شغل نیز در بیشتر مواقع اصلا ملاک نیست. نظام صنفی نیز مانند سازمان نظام مهندسی یا پرستاری و... برای اهالی رسانه وجود ندارد. گفت: زمانی که از امنیت شغلی در این حرفه صحبت می‌کنیم، وزارت ارشاد و حاکمیت باید ابتدا بدانند چه تعدادی از افراد جامعه به این حرفه مشغول هستند، از کجا بدانیم چه کسی خبرنگار واقعی و حرفه‌ای است و چه کسی خبرنگار نیست؟! همچنین شرایط احراز ما برای به دست آوردن آمار کمی خبرنگاران چیست؟ آلی‌کسی که بیمه خبرنگاری و روزنامه‌نگاری دارد ۹۰ ساعت در روز کار می‌کند خبرنگار است یا دیگران که به طریق دیگری در این حرفه مشغول هستند و باید از مزایای این حرفه بهره‌مند شوند؟ حتی میزان این بهره‌مندی باید چقدر باشد و... وی ادامه داد: در ماده ۴۶ قانون مطبوعات تصریح شده که صاحب امتیاز باید نیروهای خود را بیمه کند و اگر خبرنگاری بیکار شد، می‌تواند از مزایای بیمه بیکاری بهره‌برد و اگر این اقدام صورت نگرفت باید چنین تخلفی از سوی اهالی رسانه گزارش شود. ماده ۳۱ آیین‌نامه اجرایی مصوب سال ۹۵ هیأت دولت نیز همین نکته را تکرار کرده و گفته اگر مدیرمسئولی نیروی خبرنگار خود را بیمه نکند، از تمامی حمایت‌های مادی و معنوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی محروم می‌شود و مادر دولت سیزدهم این کار را کردیم و گفتیم: یارانه مطبوعات و توزیع آنگهی‌های دولتی رسانه‌هایی را که دک کارگاهی بیمه ندارند، قطع می‌کنیم. مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی در پاسخ به سؤالی در مورد تفاوت مواجهه قانونگذار با سمت‌های مختلفی که در رسانه‌ها وجود دارد: خبرنگار، دبیر، سردبیر و... و این‌که برخی تسهیلات مثل بازنشستگی ۲۰ساله در اثر سختی کار تنها به کسانی اعطا می‌شود که عنوان خبرنگار دارند و سایر نیروهای تحریریه از این امکانات محروم هستند، توضیح داد: معمولاً برخورد اداره‌های کار با مسأله در مناطق مختلف با یکدیگر فرق دارد و شاید شبیه برخورد‌های متفاوت قضات با پرونده‌ها در دادگاه‌های گوناگون است. شمسایی متذکر شد: این مشکل خیلی فراگیر نیست و شاید از ابتدای سال تاکنون فقط یک‌بار چنین موردی از یک استانی به ما مراجعه کرد که با تأمین اجتماعی آن استان در مورد آن نیروی تحریریه مکاتبه کردیم و مشکل حل شد. اگر چنین مشکلی فراگیر باشد خبرش حتماً به ما می‌رسد. در نهایت هر کدام از اهالی رسانه در خصوص مزایای شغلی و حرفه‌ای بانوجه به سمت خود در تحریریه‌ها، اگر با این نوع مسائل مواجه شدند، می‌توانند مراجعه کنند تا مشکل را برطرف کنیم.

زنجان پور به تئاتر بازی‌گردد

اکبر زنجان‌پور، بازیگر و کارگردان پیشکسوت تئاتر، تلویزیون و سینمای ایران پس از هشت سال دوری از تئاتر، نمایش جدیدش را روی صحنه می‌آورد.

زنجان‌پور متولد سال ۱۳۲۲ در تهران است که کارگردانی می‌کند. نمایش «باغ آلبالو» آخرین اثر اکبر زنجان‌پور در تئاتر است که سال ۱۳۹۵ در تالار وحدت روی صحنه رفت. نمایش‌های ریل، باغ آلبالو، مرگ دستفروش، سه خواهر، مرغ دریایی، گوریل پشمالو، ایوانف، دشمن مردم، دایی و انیا و ... از جمله آثاری است که زنجان‌پور در مقام کارگردان به صحنه آورده است. همچنین بازی در نمایش‌های با‌هم و زیر با‌هم، مستخدم گنگ، ملاقات بانوی سالخورده، مطبخ، مرگ همسایه، فصل با‌دها، شنل، امپراتور جونز، فیزیکدان‌ها، پارتیس لومومبا، آخرین بازی، شازده احتجاب، مهر و آینه‌ها و شب بارویکم در رزومه پربار این هنرمند سابقه به چشم می‌خورد. بازیگران، عوامل، تاریخ و محل اجرای این اثر نمایشی به زودی اعلام می‌شود.

رونمایی از کتاب‌هایی درباره شهدای حرم

آیین رونمایی از کتاب «الشام» و «عشق چرانداد»

هم‌زمان با سالروز گرامیداشت شهدای مدافع حرم برگزار می‌شود. آیین رونمایی از کتاب‌های یادشده که در انتشارات روایت فتح راهی بازار کتاب شده است، یکشنبه ۲۱ مرداد از ساعت ۱۷ با حضور

مریم شیدانویسنده، علی‌مقواساز مسئول فرهنگی بسیج مستضعفین، خانواده مدافع حرم شهید محمد رضا جلی و حمیده صدیق هسسر شهید محمد صاحب‌کرم و جمعی از مقامات فرهنگی و شهری در فرهنگسرای عطار نیشابوری برگزار می‌شود. کتاب عشق چرانداد را روایت هسسر محمد صاحب‌کرم، شهید مدافع حرم و کتاب الشام، خاطرات حسین عباسی در ۴۹ روز سفر به سوریه است. هر دو کتاب به قلم مریم شیدان نوشته شده و توسط انتشارات روایت فتح به چاپ رسیده است. در بخشی از کتاب الشام آمده است: «به‌گمان این‌که فراموش‌شده، گفتم: تیمم. دست می‌ذاریم روی خاک و... نشست و هر دو دستش را توی خاک فروکرد و بیرون آورد. آنجا بود که فهمیدم واقعا بلند تیمم. تیمم بدل از وضو غسل در آن اوضاع جنگی و بی‌آبی خیلی به کار رزمندگان می‌آمد...». فرهنگسرای عطار نیشابوری در میدان بریانک، خیابان شهید دعوتی، انتهای خیابان شهید امیرقلی واقع شده است.

تورر خبرنگاران روشنگر

امروز روز خبرنگار است؛ روزی برای توجه به این شغل و نقش خطیر خبرنگاران در آگاهی‌بخشی به جامعه، آن‌هم در روزهایی که طی ۱۰ماه گذشته بسیاری از آنها برای انجام رسالت خود به دست زنییم مهیو نیستی به خاک و خون کشیده شدند. شاید هیچ‌کدام مثل این روزها، جامعه خبری تحت سوء قصد قرار نداشت و همین مسأله نشان می‌دهد چقدر این شغل شریف، پرخطر و روشنگر است که جانیکاری همچون تتناها و با وجود مصونیت خبرنگاران از تورر و قتل آنها برای رسوا نشدن جانیته‌هایش در غزه‌ها بیایی ندارد.

